

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 207

Wydawnictwo i redakcja „Kuriera Częstochowskiego”
Częstochowa, Adolf Hitler Allee 12, tel. 2-45 i 2-46
Konto pocztowo-kasowe: Warszawa 65.
Dla ogłoszeń obowiązuje cennik Nr 1.

Częstochowa, czwartek 2 września 1943 r.

Wychodzi sześć razy na tydzień. Abonentom mie-
sięczny wynosi zł. 6.— (prócz tego portu 75 gr.)
Zamówienia przyjmowane są przez wszystkie
Pracze Pocztowe w dan. 908

Rok V.

Straty aliantów w tonażu handlowym: 33,5 mil. ton na dnie mórz

USA bez marynarzy—Anglia bez statków

SZTOKHOLM, 1 września. — W związku z przejściowym oddaniem statków handlowych Stanów Zjednoczonych dla Anglii, o czym podano do wiadomości 3-go sierpnia r. b., przy czym ilość tych statków w ciągu najbliższych 10-ciu miesięcy ma osiągnąć cyfrę 150 do 200, tutajże koła polityczne otrzymują z miarodajnej i dobrze poinformowanej strony jeszcze dalsze szczegóły: Oddanie tonażu handlowego Stanów Zjednoczonych pod flagę angielską dotychczas nie miało jeszcze nigdy miejsca w takiej formie. Niezależnie od tego, że decyzja Stanów Zjednoczonych w kierunku odstąpienia statków w drodze lombardu w pierwszej linii była spowodowana chęcią pozbawienia się w ten sposób próbnego jednostki typu „Liberty”, które nie spełniły poкладanych w nim nadziei, przy tym porównanie wielkością góści Stanów Zjednoczonych odgrywa decydującą rolę kwestia załóg statków handlowych. Urządzone w wielu miejscowościach w Stanach Zjednoczonych, przy nakładzie wielkich środków, szkoły marynarskie nie spełniły poкладanych w nich oczekiwań, wskutek czego Stany Zjednoczone z braku wyszkolonych załóg były zmuszone odstąpić swoje statki Anglii. W ten sposób jesteśmy dziś świadkami, że największy naród marynarski na świecie Anglia posiada wprawdzie dzisiaj wyszkolone załogi dla statków handlowych, ale nie ma dla nich załóg statków.

Nie można sobie wyobrazić bardziej dośadnego argumentu dla wykazania nieuchronności ciężkich strat Anglii w zakresie tonażu frachtowego w ciągu pierwszych 4-5 lat obecnej wojny. Fakt dysponowania do stateczna ilością załóg okretowych w związku z ciężkimi stratami w okretach, da się wywnioskować tylko tym, że przy każdym zatonięciu okretu udaje się ratować przeciętnie 60 do 70% załóg. W związku z tym oddanie w drodze lombardu tonażu Stanów Zjednoczonych nie może zamaskować niezwykle poważnej sytuacji Anglii w zakresie tonażu handlowego, zwłaszcza, że w myśl układu alianckiego w Ottawie, Anglia również w przyszłości będzie zmuszona ponieść największą część ciężaru walki na morzach. Jak wiadomo bowiem, najbardziej zagrożona drogą przez Atlantyk pomiędzy Anglią i Stanami Zjednoczonymi

będzie obsługiwać wyłącznie angielska flota handlowa.

Jeżeli nawet w obecnej chwili ilość zatopień na tych drogach morskich obniżyła się, to nie ulega żadnej wątpliwości, że niemieckie łodzie podwodne i tam znowu pojawiają się, i zgodnie ze swym starym przykazaniem, będą atakowały i zatapiały.

Na początku 5-go roku wojny, kiedy obie strony wyczerpały wszystkie siły swoich rzeźni walki i zapasów energii, wysuwa się jako niezaprzeczalny fakt, że alianci stracili dotychczas prawie 33,5 miliona ton tonażu handlowego.

Brak tego tonażu da się aliantom odebrać przy każdej sposobności i na każdym miejscu.

Niewłaściwy ton prasy szwedzkiej

SZTOKHOLM, 1 września. — W artykule wstępnym w sprawie wymiany not między Niemcami i Szwecją z powodu incydentu z łodziami rybackimi, „Helsingborg Dagblat” oświadcza, że „Niemiecka Dyplomatyczno-Polityczna Korespondencja” do pewnego stopnia posiada rację, krytykując stanowisko prasy szwedzkiej w odniesieniu do Niemiec, ponieważ prasa szwedzka przy różnych sposobnościach używa niewłaściwych zwrotów. Użyła ona bowiem tego rodzaju tonu, który mógł zaszkodzić stosunkom szwedzko-niemieckim. W niektórych wypadkach stanowisko było takie, jakby chciała spowodować wojnę.

Uwagi swe dziennik kończy słowami, że Niemcy prowadzą walkę, mając na celu uwolnienie Europy przed zmorem komunizmu, która z historycznego punktu widzenia jest walka, posiadająca znaczenie dla krajów Północy.

Robotnicy amerykańscy walczą przeciwko zamierzonom przemysłowców amerykańskich, których zakłady zostały przejęte przez państwo, a którzy starają się o reperywizację tychże, grożąc przemysłowcom podjęciem nowego strajku, przy czym chodzi o obiekty wartości 15 miliardów dolarów.

Zaciełe walki na południowym i środkowym odcinkach frontu

Sukcesy niemieckich łodzi podwodnych na wodach Atlantyku

Z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA 1 września. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych Komunikuje w dniu 31 sierpnia:

Nieprzyjacieli także wczoraj, z niezmniejszoną gwałtownością, kontynuował swoje ataki przeciwko południowemu i środkowemu odcinkowi frontu wschodniego. — Zaciełe walki są jeszcze w toku. Zniszczono 91 czołgów sowieckich.

W rejonie morskim na zachód od Taganrogu lekkie jednostki niemieckiej marynarki wojennej zatopili 2 spośród 8-ciu nieprzyjacielskich kanonierek motorowych, zestrzelili 2 bombowce i wzięli jeńców.

W walkach ostatniego tygodnia na froncie Miussu odznaczali się szczególnie 3-ci batalion 70-go pułku grenadierów, pod dowództwem porucznika Kochta.

Szybkie niemieckie samoloty bojowe dokonały ponownego wypadu dziennego na port w Augusta i w niespodziewanym ataku gębiowym ciężko uszkodzili transportowiec nieprzyjacielski oraz łódź, przeznaczoną do ładowania. W walkach powietrznych zniszczono przy tym jeden aparat typu „Spitfire”. Myśliwcy niemieccy zestrzelili w rejonie Neapolu, spośród formacji atakujących samolotów nieprzyjacielskich, 26 aparatów.

Nad Atlantykiem dalekoduszniejsze nie-

mieckie samoloty myśliwskie straciły wielki wodniolawiec brytyjski.

Znaczną siłę lotnictwa nieprzyjacielskiego zastatkowały nocą ubiegłej nocy Niemiec zachodnich szczególnie miasta Monachium, Gładbach i Rheydt. Zniszczenia i straty wśród ludności są poważne. Myśliwcy, operujące nocą i artyleria przeciwlotnicza lotnictwa zestrzelili, według nadszły dotychczas raportów, 25 spośród atakujących bombowców brytyjskich.

Niemieckie łodzie podwodne zatopili na Morzu Śródziemnym i na króńcowych rejonach Atlantyku 5 statków, o łącznej pojemności 34.000 ton. Jeden kontrtorpedowiec i 4 zapłowe transportowce. Storpowały one dalekie tankowce, o pojemności 10.000 ton i zestrzelili nad Atlantykiem 4 samoloty nieprzyjacielskie. Na Morzu Czarnym niemieckie łodzie podwodne zniszczyły 2 sowieckie okrety strażnicze oraz holownik morski, wraz z 3-ma statkami.

BERLIN, 1 września. — Agencja „Telepress” dowiaduje się z dobrze poinformowanych źródeł następujących szczegółów o sytuacji bojowej na froncie wschodnim: Operacje, mające na celu oderwanie się od przeciwnika na południowym skrzydle frontu wschodniego, przekształciły się, jak wynika z dotychczasowych wiadomości, w wielki sukces niemieckiej grupy bojowej

Nowy szef sztabu generalnego niemieckiego lotnictwa

BERLIN, 1 września. — Jako następca zmarłego generała-pułkownika Jeschonnka na stanowisko szefa sztabu generalnego lotnictwa niemieckiego został powołany generał lotnictwa Günther Korten, ostatnio dowódca jednej z flot powietrznych. Generał lotnictwa Korten urodził się w dniu 26 lipca 1898 r. jako syn budowniczego rządowego Hugo Kortena w Köln nad Renem.

Saracoglu o armii tureckiej

STAMBUL, 1 września. — Premier turecki Saracoglu, bawiący obecnie z wizytą na Targach Międzynarodowych w Izmirze, wydał w poniedziałek wieczór obiad na cześć prezydenta i wybitnych osobistości miasta, w czasie którego wygłosił mowę na temat obchodzonej powszechnie w Turcji 21-letniej rocznicy zwycięstwa pod Dumlupınar.

Saracoglu oświadczył m. in., że zwycięstwo to było nie tylko sukcesem wojskowym. Jego wielkość polega na tym, że zakończyło dla narodu tureckiego okres zafobania i otworło epokę postępu. Saracoglu zakończył swoje wywody słowami:

„W ciągu tych 21 lat doprowadziliśmy swoją armię do takiego stanu, który umożliwia ocenę tak nasz przyjaciele, jak i nasi wrogowie. Jesteśmy silnie przekonani, że jeżeli któregoś dnia będziemy do tego zmuszeni, armia ta wywalczy sztafardom tureckim nieporównań słowo wojenna.”

Przed pogrzebem króla Borysa

SOFIA, 1 września. — Święty Synod odbył w pełnym składzie nadzwyczajne założone posiedzenie, celem ustalenia porządku ceremonii kościelnych, mających i ponoszących pogrzeb króla Borysa. Święty Synod w porozumieniu z rządem ustalił miejsce, w którym złożone zostaną śmiertelne szczątki zmarłego króla.

SOFIA, 1 września. — W ub. poniedziałek premier Filoff w apartamentach ministerstwa spraw zagranicznych przyjął szefów misji dyplomatycznych, akredytowanych w Sofii, którzy w imieniu swych państw złożyli mu kondolencje, z powodu zgonu cara Borysa III.

SOFIA, 1 września. — Szef państwa rumuńskiego Antonescu oraz marszałek Badoglio przesyłali na rece premiera Filoffa depesze kondolencyjne w imieniu swych rządów i narodów, w związku ze zgonem króla Borysa.

Włoski komunikat wojenny

RZYM, 1 września. — Włoski komunikat wojenny z wtoru brzmi następująco: Niemieckie formacje lotnicze wykonały ponownie ataki na statki, stojące na kotwicy na radzie w Augusta. Trafiono statek handlowy, o średnim tonażu oraz kilka średnich, specjalnych jednostek, służących do ładowania.

Nieprzyjacielskie formacje powietrzne dokonały w poniedziałek ataku na Civitavecchia, Dazimo oraz okolicę Neapolu. — Podesza wszystkich ataków włoscy i niemieccy myśliwcy stawiali zacietliwy opór nieprzyjacielskim bombowcom i 2-motorowym samolotom eskortującym. Nieprzyjacieli stracił ponad Latium i Kampania 40 samolotów. Nasi myśliwcy stracili 10 maszyn nieprzyjacielskich, myśliwcy niemieccy 27, a artyleria przeciwlotnicza 3 aparaty.

Amau o Wielkiej Azji Wschodniej

Likwidacja wpływów anglo-amerykańskich

TOKIO, 1 września. — Prezydent japońskiego urzędu informacyjnego Amau w rozmowie z korespondentami dzienników za granicznych udzielił informacji, co do sytuacji wojennej i politycznej kraju. — Stwierdził on stale posuwanie się akcji rozwoju wspólnego obszaru Wielkiej Azji Wschodniej. Temu pozytywnemu faktowi należy przeciwstawić w sposób kontrastowy zamieszanie, panujące wśród przywódców życia politycznego i wojennego w obozie nieprzyjacielskim. Sytuacja ta zmusza ich do coraz to nowych spotkań i konferencji, mających na celu wynalezienie sposobów zmiany sytuacji bojowej, a przy tej okazji do inspirowania istoty politycznej. Japonia — jak się wyraził Amau — umożliwi powodzenie przedsięwzięciu wojakowym dla osiągnięcia ostatecznego i pewnego zwycięstwa.

Z kolei prezydent urzędu informacyjnego omówił przebieg wypadków w dziedzinie politycznej, wysuwając na czoło fakt ustanowienia suwerenności Chin, niezawisłości Buryi i Filipin oraz mające nastąpić wprowadzenie autonomii dla Hindusów. Z chwilą całkowitego pokonania nieprzyjacieli, Japonia będzie mogła spełnić wszelkie prawne i usprawiedliwione pretensje narodów wschodnio-azjatyckich, swobodnie im na-

zobny obszar życiowy. W toku dalszych wywodów Amau zaznaczył, że współpraca w dziedzinie wojennej, gospodarczej i kulturalnej nielegalnego zacieśnienia, a równocześnie niemiłe wpływy Amerykanów i Anglików w Azji Wschodniej ulegają całkowitej likwidacji. Są to wstępne warunki dla uzyskania szerszego i dobrobytu na wszystkich obszarach.

Walki na Nowej Gwinei

TOKIO, 1 września. — Cesarska Kwatera Główna komunikuje we wtorek, co połączono.

Nasze oddziały bojowe uwydlały silne jednostki nieprzyjacielskie w walki w okolicy Salamana na Nowej Gwinei. W chwili obecnej toczą się zaciełe walki na odcinku bojowym Salamana. Od dnia 30-go czerwca b. r. straty nieprzyjacielskie wynoszą 5.600 poległych.

Jednostki naszego lotnictwa, biorące udział w walkach na obszarze Nowej Gwinei dokonywały gwałtownych ataków na dwie nieprzyjacielskie bazy lotnicze. Ponadto jednostki naszej armii lądowej bieżąco wspierały operatywnie przez lotnictwo. Od dnia 30-go czerwca nasze samoloty zestrzeliły 305 aparatów nieprzyjacielskich, a prawdopodobnie zdemolowały 53 samoloty.

spod Taganrogu, polegający na przełamaniu się przez oddziały bolszewickie. Za wysuniętych dywizjami kawalerii sowieckiej następowały zmotywowane oddziały piechoty i silne formacje broni pancernej, które niosłyśmy odciąż drogą wojskom niemieckim. Doszło do wielkiej bitwy pancernej, w przesłonię której udało się nie mieckim wozom bojowym, w przeciągu zaledwie kilku godzin, po zniszczeniu 20-ciu olbrzymich tanków, dokonać przełamania sowieckiego frontu pancernego, po czym grenadierzy niemieccy przystąpili do szturmu na formacje kawalerii i piechoty sowieckiej. Pod osłoną własnej ciężkiej artylerii oraz broni pancernej, wojska niemieckie przebiły się przez linie sowieckie, wywalczając sobie wolny dostęp w kierunku na zachód. Jeden z oddziałów niemieckich zabrał przy tym jeńców do niewoli. Skutkiem całego ognia oddziałów niemieckich, bolszewicy ponieśli niesłychanie dotkliwe straty. Równocześnie z akcją, mającą na celu przełamanie linii, piechota niemiecka dokonała silnego wypadu odciążającego, który wymierzony był przeciwko sowieckim siłom pancernym w chwili, kiedy bolszewicy niosłoli atakujący manewrem ponownie zapobiec przełamaniu linii. Dowództwo niemieckich oddziałów piechoty momentalnie zorientowało się w sytuacji i natychmiast rzuciło do walki wszelką, stojącą do jej dyspozycji broń przeciwpancerną, rozbijając w ten sposób w bardzo krótkim czasie całą sowiecką brygadę pancerną. Jeszcze w poniedziałkowych godzinach wieczornych oddziały niemieckie zdolały nawiązać łączność między sobą i sformułowali zwarty front, przeciwko któremu bolszewicy nadaremnie przeprowadzali swe ataki. Podkreślić trzeba, że bolszewicy nie wdrożyli żadnej akcji ze wschodu przeciwko przebijającym się oddziałom niemieckim, gdyż w poprzednim dniu ponieśli bardzo dotkliwe straty, skutkiem których pół minowców. Godnym uwagi jest również fakt, że grupa niemiecka, która dokonała przełamania, zdolała zabrać ze sobą nie tylko cały swój ciężki sprzęt wojenny, włącznie z wszelkiego rodzaju bronią i pojazdami, lecz także wszystkich rannych i jeńców.

W szeregach piechoty niemieckiej walczą również łodzie. Jednostki niemieckiej marynarki wojennej, które lekkim siłom morskim udało się nadto jeszcze zatopić pod Taganrogiem dwie kanonierki sowieckie oraz stracić 2 samoloty.

Podezas, gdy nad Dońcem nigdzie nie doszło do znaczących działań bojowych i również w rejonie Charkowa walki osłabły, na odcinku Sielwa z niezmniejszoną zacietliwością trwa zaciekły bój. Mimo rucenia do akcji przez bolszewików nowych, w późniejszych godzinach dwyżmy oddziały sowieckie nie zdolały nigdzie przełamać linii niemieckich. Walki linii kolejowej, prowadzącej z Jelni do Demeńska, toczą się również ciężkie walki, trwające do tej pory.

wa, Lwowska 9* 6764